

har den været ganske værdiløs for Postbudene, for den Udsigt, de have til at kunne faa en aarlig Livrente, er i Virkeligheden ikke af stor Betydning, navnlig for alle ældre Postbude, fordi denne Livrente bliver saa lille, saaledes at den i Virkeligheden ikke kan andet end komme dem til Skade, naar de skulle til at søge Alderdomsunderstøttelse. Derfor er denne Bestemmelse, som er given i Loven af 1889 for de ældres Vedkommende, værdiløs, og i mange Tilfælde er det egentlig kun en Forøring til vedkommende Kommuner, som derved spare et tilsvarende Beløb i Alderdomsunderstøttelse. Saa vidt mig bekendt, have Postbudene ventet, ikke alene at der i Aar skulde komme en Pensionslov, men ogsaa en Lønningslov, og den højtærede Minister har flere Gange udtalt sig her i Tinget om, at en saadan Lønningslov skulde blive forelagt. Det forekommer mig, at det naturligste vilde være først at komme med en Lønningslov og derefter med en Pensionslov. Nu er Ministeren gaaet den omvendte Vej. Dertil er der jo intet at sige. Det oplyses i Anmærkningerne, at der er, jeg tror, 17 Postbude i en Alder af over 65 Aar. Disse Folk kunne ikke gaa af i Øjeblikket, fordi de da intet faa at leve af, undtagen den lille Livrente, der er opsparet til dem, og hvoraf de umuligt kunne leve. De maa derfor se at blive ved med at arbejde som Postbude, lige saa længe de paa nogen Maade kunne. For mange af de ældre Postbude vilde det have sin store Betydning, om der først var kommet en ny Lønningslov, hvorefter de kunne blive pensionerede, i Stedet for efter den gamle. Naar vi sammenligne Postbudenes Stilling her i Kjøbenhavn med Postbudenes i Provinserne, er Forskellen ikke saa ganske ringe, idet Lønningen er betydelig større her, medens de Lønninger, der gives Provincespostbudene, forekomme mig lidt smaa. Det samme gælder de Pensioner, som efter Lov kunne ydes dem. De ville i det højeste kunne faa en Pension paa 733 Kr., medens Postbudene i Kjøbenhavn kunne opnaa 334 Kr. mere. Jeg har ikke noget imod, at der er Forskel paa den Pension og Lønning, der ydes i Kjøbenhavn, og den, der ydes i Provinserne, men jeg tror

ikke, at Forskellen paa, hvad det koster at leve i Kjøbenhavn og i Provinserne, er netop *saa* stor. Derfor forekommer det mig, at der her er gjort Uret over for de mange Funktionærer i Provinserne.

Der er en anden Ting, jeg ikke kan lade være at beklage mig over ved denne Løjlighed, og det er, at man har forelagt Lovforslaget saa sent. Vi staa rimeligvis snart ved Samlingens Slutning, og Spørgsmaalet bliver saa, om der nu kan blive Tid til at gennemføre denne Pensionslov. Jeg vil i hvert Tilfælde haabe, at det maa ske, og at det Udvalg, som denne Sag sandsynligvis vil blive henvist til, maa tage rask fat paa dens Gennemførelse, saa at det maa lykkes at faa den gennemført i den resterende Del af Samlingen. Hermed skal jeg anbefale Forslaget til velvillig og hurtig Fremme.

Høegh-Guldberg: Der er et ganske enkelt Punkt, hvorpaa jeg gerne vil henlede det høje Tings Opmærksomhed. Der findes i Slutningen af § 2 en Bestemmelse om, at for de nuværende Postbude ved Provincespostkontorerne af 2den og 3dje Lønningsklasse medregnes ved deres Anciennitet deres Tjeneste som Privatpostbude ved vedkommende Kontorer, saaledes at 3 Aars privat Tjenestetid regnes lige med 2 Aars Statstjeneste. Jeg skal henstille til det høje Ting og den højtærede Minister, om ikke den private Tjenestetid kunde blive regnet fuldt ud som Statstjeneste. Den finder jo Sted ved det samme Kontor i ganske den samme Forretning og udføres af den samme Mand. Da der nu er givet Loven en i visse Maader tilbagevirkende Kraft, vilde jeg ønske, at Skridtet kunde gøres helt ud, saaledes at disse ældre Postbude, der altsaa, forinden de opnaa Statsansættelse, have gjort privat Tjeneste i længere Tid, maa faa denne Tid regnet fuldt ud med ved deres Pensionering. Jeg skal ligesom den ærede foregaaende Taler, og jeg har gjort det et Par Gange før her i denne Samling, henlede Opmærksomheden paa den alt for store Forskel, der er mellem Lønningerne for Provincespostbudene ved Kontorerne af 2den og 3dje Klasse og for de kjøbenhavnske. Jeg tror i Modsætning til den ærede fore-